

право кадкашъ това сынко; едно само знаи-ж, че кога чві-ж квічешко лаѧніе, той часъ, безъ да знаи-ж ҳачто, къмъ в'єгание политамъ.

Кон-то съ природно страхливи никое поѹчваніе не може да ги направи дѣрзновенни.

ЗАИЦИ И ЖАБИ.

Събрали сѧ нѣкога Зайци-тѣ, и сѧ оплаквали за живота си че всѧкога въ опасность е и исполненъ сѧ страхъ. Что-то и оғи хора-та и отъ квічета-та и отъ Орлы-тѣ, и отъ много дѣрғи сѧ трви-жтъ, кога е та-ка, по добрѣ е въ единажды да умремъ, а не предъ сичкій си животъ да треперимъ. Това като обдумали, впѹсли сѧ къмъ ви-ра, да сѧ нахвѣрлатъ и да сѧ издаватъ. Жаби-тѣ, кон-то били излезли около вира, като чули тропаніе-то, той часъ наскачали пакъ въ вира. Тогаӡи единъ по уменъ отъ зайцы-тѣ, рекълъ: стой те дѣржина, не дѣй-